

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Quid sit permutatio, & ex qua causa facienda sit. §. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

quia cum ibidem remaneat omnium litterarum Apostolicarum testimonium, eo non apparente conuincitur litteras expeditas non esse. Vide Flamin. q. 14. n. 56. Garc. à n. 116. Ex eo tamen quod resignatus possessionem beneficii non obtinuit intra tempus, non conuincitur litteras non publicasse; quia ad publicationem litterarum non est necessaria possessio, ut bene dixit Garc. dist. 1. x. p. c. 8. n. 327. eaque de causa prouisus in forma dignum, si per ipsum non fiat quominus collationem habeat, & beneficii possessionem accipiat, satisfacit constitutioni Gregorianæ, si collationem petat, & pro possessione instet. Ergo ex collatione non facta non inferitur litteras publicatas non esse.

PUNCTVM III.

De vacatione contingente ob resignationem ex causa permutationis.

Cerissimum est permutatione beneficia vacare, cum vacent per renunciationem; quia permutatio vera est renunciatio. cap. 1. de rerum permutat. in 6. ibi resignatur. Et elem. 1. eodem tit. ibi resignata. & tradit pluribus allegatis Parif. lib. 11. q. 5. n. 19. Et lib. 12. q. 5. n. 19. Azor. lib. 7. c. 29. §. 2. o. Et c. 30. q. 19. Garcia 11. p. de benef. c. 3. à n. 3. Gonz. gloss. 14. à n. 32. Et 39. Sed qualiter permutatio faciendâ est, ut hanc inducat vacationem pergitur explicare.

§. I.

Quid sit permutatio, & ex qua causa faciendâ sit.

- 1 Expenditur quid sit permutatio.
- 2 An resignationis ex causa permutationis admissio sit beneficiorum collatio. Affirmant aliqui. Sed contrarium est verius.
- 3 Potest fieri collatio longo tempore post admissam beneficiorum resignationem.
- 4 Causa ob quam sit permutatio est sola necessitas, vel utilitas Ecclesie.
- 5 Coram ordinario permutatione factâ probanda est causa honestans permutationem.

Permutatio in presenti est mutua, & reciproca beneficiorum resignatio, quæ adiuuicem inter permutantes fit. cap. unico de rerum permutat. in 6. Et in Clement. 1. eodem tit. & tradunt omnes. Quapropter permutatio non nisi inter duos fieri potest, quorum vnus suum beneficium alteri cedit, ut sibi alius vicissim cedat. Azor. 2. p. inf. lib. 7. c. 30. q. 5. Nam triangulâris, vel quadrangulâris permutatio omnino prohibentur, quia non sunt veræ permutationes, sed potius resignationes conditionales, quales sunt si meum beneficium tibi cedam, ut tu cedas beneficium tuum meo nepoti, Gonzalez gloss. 14. n. 58. Garcia 11. p. de benef. c. 4. n. 12. Azor. supra. Permutatio ergo continet & reciprocam duorum beneficiorum collationem, & mutua illorum collationem. Nam resignans ex causa permutationis (sub ea conditione resignat, ut beneficium resignatario detur, & resignatarij beneficium sibi vicissim conferatur. Quapropter admissæ resignationem ex causa permutationis, eo ipso obligatur beneficia resignata compertuantibus conferre.

2 Sed dubium est, an horum beneficiorum resignationis admissio sit tacita illorum collatio? Affirmat Gonzalez gloss. 14. n. 44. Et seq. Et gloss. 15. §. 2. num. 57. & concludit de rigore iuris aliam collationem necessariam non esse, fieri tamen de facto, ut securius permutatio expediat. Moueri posset, Quia permutatio est cessio beneficii vnus in alterum, sub ea conditione ut alteri conferatur, & ipse tibi suum beneficium cedat. Ergo quovisque hæ conditiones perficiantur, cessio non tenet. Ergo non est locus cessionis admissio, nisi simul admittantur conditiones illius: illis vero admissis iam sunt beneficia collata, Ergo admissio resignationis ex causa permutationis est tacita beneficii collatio.

Sed contrarium tenendum est cum Garcia alios referente. 11. p. cap. 4. à num. 85. Nam beneficia compertuantibus dati non possunt, quovisque vacent. Ergo prius per resignationem illa beneficia vacent, quam conferantur. Potest ergo resignatio admitti, quia conferantur beneficia resignata. Non tamen admitti potest resignatio, quin simul admittatur conditio collationis illorum beneficiorum compertuantibus faciendæ, sed non factæ. Neque amplius probat contraria ratio.

3 Hinc fit longo temporis intervallo post admissam beneficiorum resignationem ex causa permutationis fieri collationem posse: imo sæpe prius vni ex permutantibus, & post modum alteri. Azor. 2. p. lib. 7. cap. 29. quæst. 28. Adde frequenter Pontificem admittere resignationem ex causa permutationis, & vni ex permutantibus, quia Romæ beneficium confert, alteri autem mandatum de conferendo concedit in forma dignum, in quo manifestissime constat admissionem resignationis non esse benefi-

ciorum quæ permutantur, collationem, & concedit Gonz. gloss. 14. §. 2. n. 61.

4 Causa autem, ob quam permutatio fieri potest, vnica est, nempe necessitas, vel utilitas Ecclesie. Nam cum permutatio beneficiorum iure sit prohibita cap. Minoribus, de prebend. cap. quæsumus, de rerum permutat. præstat ne hæc prohibitio relaxetur nisi iusta, & legitima causa intercedente, quæ nulla alia videtur esse, nisi ea quæ cadat in Ecclesie necessitatem, vel utilitatem: sic aliis relatis Flamin. lib. 11. quæst. 5. num. 24. Garcia 11. p. c. 4. num. 45. Aduerto tamen vitæ inimicitias, æris intemperiem, aliaque corporalia damna compertuantium ad utilitatem Ecclesie reduci. Quia illis vitæ melius Deo seruiti potest. sic Azor. 2. p. inf. lib. 7. cap. 30. q. 4. Garcia 11. p. cap. 4. n. 47. Adde utilitatem vnus ex compertuantibus in Ecclesie utilitatem cedentem præstare sufficientem causam permutationis, dummodo ex parte alterius permutantis damno Ecclesie permutatio non fit. Quia absolutè illa permutatio in utilitatem Ecclesie cedat. Garcia 7. n. 49.

5 Hinc fit si permutatio coram ordinario faciendâ est, obligatos esse permutantes allegare causam legitimam permutationis, & ordinarium illam examinare. Alias dispensatio nulla erit, ut pote in lege superioris facta absque causæ cognitione. Quod à fortiori procedit flante constitutione Pij V. §. 8. vñ. ad hæc vbi ordinarius conceditur admittere posse permutationes, quæ canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permutantur, & si secus factum fuerit, irritum esse decernitur. At nullæ aliæ permutationes canonicis sanctionibus sunt permittæ, nisi ex quæ cedunt in necessitatem, aut utilitatem Ecclesie. Ergo aliæ sunt omnino irritæ; & iane. Garc. dist. 11. p. c. 4. num. 44. Quod adeo verum est, ut etiam superioris testanti adesse causam ad permutationem faciendam fides adhibenda non sit, nisi causa cognitionem præmierit, sic ex Decio. Alciato, & aliis doct. Garc. loco alleg. à n. 34.

§. II

Quæ beneficia permutari possunt.

- 1 Omnia beneficia permutari possunt.
- 2 Amplia ad beneficia commendata.
- 3 Item beneficia manualia.
- 4 Item beneficia iurispersonarum.
- 5 Item reservata.
- 6 Sed non litigiosa.
- 7 Item beneficia nondum possessa.
- 8 Procedit doctrina, esto beneficium vnus pro pluribus permutet.
- 9 Beneficium vnus permutari non potest, non permutatio cui est vnus.
- 10 Neque permutari potest, dum speratur vnus habitura esse mortem possidentium beneficium.
- 11 Intellegitur de vnione beneficii certi, & determinati.
- 12 Item de beneficio vnus absolute, secus si vnus vnus sub conditione si per cessum, vel decessum, vel resignationem vacaret.
- 13 Supradicta sublimitari debent in resignatione coram Pontifice declarata vnione.
- 14 Quia si nulla facta mentione vnionis tenentur beneficia resignare.
- 15 Beneficia expectata resignare, vel permutare potest coram legitimo superiore.
- 16 Nunquam dari potest permutatio beneficii realis cum sit.

Regula generalis est omnia beneficia permutari posse, quia eorum permutatio utilis, & necessaria est Ecclesie, coactus ex toto tit. de rerum permutat. & tradunt omnes.

2 Amplia primo supradictam regulam ad beneficia commendata. Et quidem si in perpetuum commendata sint, seorsum conueniunt permutari posse: quia commendatio perpetua loco tituli succedit: sic aliis relatis docuit Azor. 2. p. inf. mor. al. lib. 7. c. 29. q. 11. Si autem sint ad tempus commendata, dubie quætionis est, an permutari possint, eo quod ij commendatarij non habent quid in alterum transferant, cum nec ius, nec titulum in beneficio habeant. Cæterum probabilis est autoritate eius, qui commendauit permutari posse, quia eius autoritate transferri poterit ius temporale, quod commendatarius habet. Sic Andr. Gambar. de permutat. benef. 2. par. n. 88. Azor. aliis relatis, q. 17. Garcia de benef. 2. q. n. 12.

3 Secundo extendit ad beneficia manualia, quæ licet perpetua non sint, sed ad nutum superioris amabilia, ex illius tamen autoritate transferri in alios possunt: Sic aliis relatis Azor. 2. p. 1. c. 29. q. 9. Rebuff. in prax. benef. de permutat. n. 49. Gonz. ad reg. & Cassell. gloss. 15. §. 6. n. 26.

4 Tertio extendit ad beneficia iurispersonarum an possint inquam permutari patrono consentiente? Quod si abique illius consensu permutentur, permutatio tenet, dum non contradicatur illo vero contradicente rescindenda est, nisi facta esset in magna Ecclesie utilitatem, ut superiori cap. diximus de resignatione in